

Ody Salomona

Przekład Paul Kieniewicz

Wszelkie prawa zastrzeżone
© Copyright Paul Kieniewicz 2024

W 1909 r, Prof. Rendel Harris, religioznawca z Uniwersytetu Cambridge, porządkował półkę w swojej bibliotece i napotkał manuskrypt w języku syryjskim, nabyty parę lat temu w rejonie rzeki Tygrys. Był to zbiór hymnów chwalebnych, zatytułowany, Ody Salomona. Profesor zajmował się wtedy badaniem, „Pistis Sophia”, gnostyckiego dzieła z trzeciego wieku n.e., w którym są cytaty z Ód Salomona, wtedy jeszcze nieznane. Profesor zorientował się, że odnalazł to nieznany dzieło. Parę lat później, pokazała się inna wersja Od Salomona z Codesksu Nitriensis, odnalezionej wcześniej na pustyni niedaleko Kairu.

Autor i data kompozycji Ód Salomona są nieznane. Manuskrypt Harrisa datowano ok. XIV wieku. Kodeks Nitriensis jest z X wieku. Tematy w Odach świadczą o wcześniejszej dacie kompozycji, około 100 n.e. Oryginalnym językiem Ód był prawdopodobnie syryjski lub hebrajski. Ody wyrażają tematy chrześcijańskie, o zbawieniu, gnozie, miłości Ojca, chociaż osoba Jezusa nie jest w nich wymieniona. Były one przypuszczalnie śpiewane we wczesnych wspólnotach chrześcijańskich. Teologia Od jest najbardziej zbliżona do chrześcijaństwa syryjskiego z pierwszego lub drugiego wieku n.e., w której są wpływy chrześcijańskie ale także żydowski mistycyzm. Przewijają się gnostyczne tematy podobne do Ewangelii Prawdy i Ewangelii Filipa, które podkreślają raczej zbawienie człowieka przez gnozę Pana, niż zadośćuczynienie za grzechy.

Chociaż utwór jest tytułowany „Ody Salomona”, Król Salomon na pewno nie był autorem. Podobnie jak w przypadku wielu sakralnych tekstów, tytuł jest dedykacją, a nie oświadczeniem o

2 Ody Salomona

autorstwie. Ody zawierają wiele odniesień do postaci mądrości, obficie występującej w literaturze mądrości przypisywanej Salomonowi.

Badacze nie są zgodni jak interpretować Ody. Czasami przemawia w tekstach Chrystus, czasami poeta, który utożsamia się z Panem. Jest sporo w Odach poetyckich obrazów o przebudzeniu, o przyjmowaniu na siebie światła. Ody stają się bardziej zrozumiałe, gdy czyta się je jako pieśni ekstatyczne przebudzonych, którzy piszą o swoim doświadczeniu jedności z Panem, o swoim wyzwoleniu przez poznanie Pana.

Tworząc ten przekład, korzystałem z obszernej pracy językowej Michaela Lattke, uznawanego za autorytet w badaniach Ód Salomona. Jego wersja uwzględnia teksty syryjskie, greckie i koptyjskie. Używałem także przekładów Rendela Harrisa i wersji Nuhra Samuela Zinnera i Marka Mathesona.

Bibliografia

The Odes and Psalms of Solomon from the Syriac version by J. Rendel Harris, 252 pages, Cambridge University Press, 2015

Earliest Christian Hymnbook : The Odes of Solomon, James H. Charlesworth, Cascade Books, 2009

The Odes of Solomon – The Nuhra Version(2021) Samuel Zinner and Mark M. Mattison, (Aulla, Italy/Grand Rapids, Michigan, 2020). Online: <https://www.nuhra.net/nuhra-2021/>

Michael Lattke, *Odes of Solomon: A Commentary*, Hermeneia; Minneapolis: Fortress, 2009.

Oda 1. Korona Światła (Pistis Sophia)

- 1 Pan jest jako wieniec na mojej głowie.
Nigdy nie będę bez Niego.
- 2 Upleciona dla mnie koronę prawdy
i sprawiła, że zakwitły we mnie Twe gałęzie.
- 3 Nie jest jak uschnięta korona, która nie kwitnie;
- 4 Bo mieszkasz na mej głowie
i zakwitłeś we mnie.
- 5 Twoje owoce są pełne i dojrzałe;
są pełne Twego zbawienia....

Oda 2 Brakuje

Oda 3. Kochający jest umiłowanym

- 1 Przywdziewam (...)
 - 2 Jego członki są z Nim,
trzymam się nich; a On mnie miłuje.
 - 3 Albowiem nie wiedziałbym, jak miłować Pana,
gdyby On nie miłował mnie nieustannie.
 - 4 Któż może pojąć miłość
jeśli nie ten, kto jest kochany?
 - 5 Miłuję Umiłowanego
i sam Go miłuję,
a gdzie jest Jego spoczynek,
tam i ja jestem.
 - 6 I nie będę obcy,
bo nie ma zazdrości u Pana Najwyższego i Miłosiernego.
 - 7 Zostałem z Nim zjednoczony,
bo kochający znajdzie Umiłowanego.
Bo kocham Tego, który jest Synem,
stanę się synem.
 - 8 Zaprawdę, kto jest złączony z Tym, Nieśmiertelnym,
stanie się nieśmiertelny.
 - 9 A ten, kto rozkoszuje się Życiem,
stanie się żywy.
 - 10 To jest Duch Pana, który nie jest fałszywy,
który uczy dzieci ludzkości, aby poznały Jego drogi.
 - 11 Bądźcie mądrzy poznając i przebudzeni.
- Alleluja.

Oda 4 Sanktuarium Pana

- 1 Nikt nie może zniekształcić Twego świętego miejsca, Boże mój;
ani nie może go zmienić i umieścić w innym miejscu.
 - 2 Bo nie ma nad nim władzy,
albowiem Twoje sanktuarium ułożyłeś,
zanim stworzyłeś ziemskie miejsca.
 - 3 Starsze nie zostaną zastąpione
przez te, które są młodsze.
Dałeś swoje serce, Panie, swoim wiernym.
 - 4 Nigdy nie będziesz bezczynny ani bez owoców;
 - 5 Albowiem jedna godzina Twojej wierności
jest wspanialsza niż całe dni i lata.
 - 6 Bo czy ten, który odział się w Twoją łaskę
zostanie odrzucony?
 - 7 Ponieważ Twoja pieczęć jest znana,
a Twoje stworzenia jej znane
 - 8 i Twoje zastępy ją posiadają,
a wybrani archaniołowie są w nią odziani.
 - 9 Obdarzyłeś nas swoją przyjaźnią
nie dlatego, że nas potrzebowałeś,
ale dlatego, że my potrzebujemy Ciebie.
 - 10 Spuść na nas swój łagodny deszcz
i otwórz swe obfite źródła,
z których płynie dla nas mleko i miód.
 - 11 Albowiem w Tobie nie ma żalu,
abyś miał żałować czegokolwiek, co obiecałeś;
 - 12 A koniec był dla Ciebie oczywisty.
 - 13 To, co dałeś,
dałeś dobrowolnie,
tak że już nie cofniesz
i nie odbierzesz ponownie.
 - 14 Albowiem wszystko zostało objawione Tobie jako Bogu
i było ustalone od początku przed Tobą.
 - 15 I Ty, Panie, wszystko stworzyłeś.
- Alleluja.

Oda 5 Wyzwolenie z chaosu (Pistis Sophia)

- 1 Chwałę Cię, Panie,
bo kocham Cię.
- 2 O Najwyższy, nie opuszczaj mnie,
bo Tyś nadzieją mą.
- 3 Darmo otrzymałem Łaskę Twą,
przez nią będę żył.
- 4 Jeśli prześladowcy moi przyjdą,
niech mnie nie zobaczą.

5 Ody Salomona

- 5 Niech chmura ciemności spadnie na ich oczy,
a powietrze gęstej ciemności ich ściemni.
6 I nie będą mieli światła, aby mnie ujrzeć,
aby mnie pochwycić.
7 Niech ich zamysły się powiodą,
tak że to, co uknuli, wróci na ich własne głowy.
8 Jeśli obmyślili bowiem plan,
nie uda się im.
9 Jeśli przygotowali złośliwie, spadnie na nich.
10 Zaiste, moja ufność jest w Panu
i nie będę się lękał.
11 A ponieważ Pan jest moim zbawieniem,
nie będę się lękał.
12 A On jest jak korona tkana na mojej głowie
i nie zachwieję się.
13 Choćby się wszystko zachwiało,
ja stanę mocno.
14 I choćby wszystko, co widzialne, zginęło,
ja nie zginę;
15 Bo Pan jest ze mną,
a ja z Nim.

Alleluja.

Oda 6. Rzeka Gnozy (Pistis Sophia)

- 1 Jako wiatr przesuwają się po harfie,
a struny przemawiają,
2 Tak Duch Pana przemawia przez moje członki,
a ja przemawiam dzięki Jego miłości.
3 On bowiem niszczy to, co obce,
a wszystko jest z Pana.
4 Bo tak było na początku
i będzie aż do końca.
5 Że nic nie będzie przeciwne
ani nie powstanie przeciwko Niemu.
6 Pan pomnożył swoją gnozę
pragnąc, aby te rzeczy zostały poznane,
które dzięki Jego Łasce nam dano.
7 I Jego chwałę dał nam
ze względu na Jego imię,
nasze dusze chwalą Jego Świętego Ducha.
8 Albowiem wypłynął strumień i stał się rzeką wielką i szeroką;
rzeczywiście porwał wszystko, roztrzaskał i przyniósł do świątyni.
9 A zapory ludzkie, nie mogły go powstrzymać,
ani rzemiosło tych, którzy zbiorniki budują.
10 Bo rozprzestrzeniła się po powierzchni
całej ziemi i wypełniła wszystko.
11 I wszyscy spragnieni na ziemi pili,

6 Ody Salomona

a pragnienie zostało uśmierzone i ugaszone;
12 Bo od Najwyższego napój został dany.
13 Błogosławieni słudzy tego napoju,
którym powierzono Jego wodę.
14 Orzeźwili spieczone usta
i wzmocnili serca tych, którzy upadli.
15 Nawet żywych, którzy mieli umrzeć,
powstrzymali od śmierci.
16 A kończyny, które upadły,
przywrócili i postavili.
17 Dali siłę ich przyjściu
i światło ich oczom.
18 Ponieważ wszyscy poznali się w Panu,
zbawieni wodą wiecznego życia.
Alleluja.

Oda 7 Ścieżka ku gnozie

1. Jak przebieg gniewu nad niegodziwością,
tak i przebieg radości nad Umiłowanym,
który bez utrudnień przynosi owoce radości.
2 Moją radością jest Pan i mój bieg jest ku Niemu,
ta moja ścieżka jest piękna.
3 Pan jest dla mnie wsparciem.
Dał mi poznać Go bez zazdrości w swej prostocie,
bo Jego dobroć umniejszała Jego strasność.
4 Stał się jako ja, abym Go przyjął.
Ukazał się jako ja, abym Go przyodział.
5 I nie drżałem, gdy Go ujrzałem,
bo był dla mnie łaskawy.
6 Podobny do mojej natury stał się, abym Go doświadczył.
I jak mój kształt, abym się od Niego nie odwrócił.
7 Ojciec gnozy jest Słowem gnozy.
8 Kto stworzył Mądrość,
jest mądrzejszy niż Jego dzieła.
9. Kto stworzył mnie, zanim powstałem,
wiedział zanim powstałem, co uczynię.
10 Dlatego zlitował się nade mną w swoim wielkim współczuciu
i pozwolił mi prosić Go i przyjąć Jego byt.
11 Albowiem On jest niezniszczalny,
Pełnia Eonów i ich Ojciec.
12 Pozwolił Mu ukazać się tym,
którzy do Niego należą, aby rozpoznali Tego, który ich stworzył,
i aby nie przypuszczali, że pochodzą z samych siebie.
13 On bowiem wyznaczył ścieżkę ku gnozie;
poszerzył i wydłużył ją, i doprowadził ją do Pełni.
14 Umieścił nad nią ślady Swojego światła,
a ona (droga) rozciągała się od początku aż do końca.

7 Ody Salomona

- 15 Albowiem przez Niego był obsługiwany,
a On był zadowolony z Syna.
16 I z powodu swego zbawienia posiadzie wszystko.
A Najwyższy będzie znany pośród swoich świętych:
17 Aby głosili tym, którzy śpiewają o przyjściu Pana,
aby wyszli Mu na spotkanie i śpiewali Mu
z radością i na harfie w wielu głosach.
18 Święci pójda przed Nim
i ukarzą się przed Nim.
19 I pochwałą Pana w Jego miłości,
bo jest blisko i ich spostrzega.
20 Nienawiść zostanie usunięta z ziemi, utopiona razem z zazdrością.
21 Gdyż niewiedzę zniszczono,
bo gnoza Pana przybyła.
22 Śpiewacy zaśpiewają Łaskę Pana Najwyższego
i wzniosą swoje pieśni.
23 I ich serca będą jako dzień Pana,
a ich głosy jako wzniosłość Pana.
I nic co oddycha nie będzie
bez gnozy ani głosu.
24 Dał bowiem usta swemu stworzeniu,
aby otwarło głos i usta ku Niemu
i wychwalało Go.
25 Wyznawajcie Jego moc
i ogłaszajcie Jego Łaskę.

Alleluja.

Oda 8. Przyjmijcie gnozę Najwyższego

- 1 Otwórzcie, otwórzcie wasze serca na uniesienie Pana,
a wasza miłość wzrośnie od serca do ust,
2 Aby przynieść owoce Panu, święte życie;
i rozmawiać z czujnością w Jego świetle.
3 Podnieście się i stańcie prosto,
wy, których niekiedy poniżono.
4 Wy, którzy milczeliście,
mówcie, bo wasze usta otworzono.
5 Wy, wzgardzeni, bądźcie wywyższeni,
bo waszej sprawiedliwości objawiono;
6 Albowiem prawica Pańska jest z wami,
a On będzie waszym Wsparciem.
7 I pokój wam przygotowano,
zanim wasza wojna wybuchła.
8 Słuchajcie słowa prawdy
i przyjmijcie gnozę Najwyższego.
9 Ani ciało wasze nie zrozumie tego, co wam powiem,
ani szata wasza tego, co wam oświadczę.
10 Strzeżcie mojej misterii, wy, przez nią strzeżeni.

8 Ody Salomona

- 11 Zachowajcie moją wiarę wy, przez nią zachowani.
12 I poznajcie moją gnozę, wy, którzy znacie mnie w prawdzie.
13 Kochajcie mnie żarliwą miłością, wy, którzy miłujecie!
14 Nie odwracam bowiem oblicza od swoich,
 bo ich znam.
15 I zanim zaistnieli,
 rozpoznałem ich
 i wycisnąłem pieczęć na ich twarzach.
16 Ukształtowałem ich członki,
 a moje własne piersi przygotowałem dla nich,
 aby pili moje święte mleko i żyli dzięki niemu.
17 Jestem z nich zadowolony i nie wstydę się ich.
18 Bo moim dziełem są i siłą moich myśli.
19 Któż oprze się mojemu dziełu?
 Któż ich nie posłucha?
20 Pragnąłem i uformowałem umysł i serce,
 i są one moje.
 A po prawicy posadziłem moich wybranych.
21 A sprawiedliwość moja idzie przed nimi
 i nie oddzieli się od mojego imienia,
 bo ono jest z nimi.
22 Szukajcie i wzrastajcie więc
 w miłości Pana, jak umiłowany w Umiłowanym,
 i jak ci, obcujący w Tym,
 który żyje i jak odkupieni w odkupionym.
23 I staniecie się niezniszczalni
 przez wszystkie eony,
 ze względu na imię waszego Ojca.

Alleluja

Oda 9. Korona Prawdy

1. Otwórzcie swe uszy, a wtedy wam przemówię.
2. Dajcie waszą duszę, abym i ja wam dał swoją duszę.
3. Słowo Pana i Jego wola,
 to Jego święta myśl,
 w której pomyślał o swoim Namaszczoneym.
4. Albowiem w woli Pana jest wasze życie,
 a Jego zamysłem jest życie wieczne,
 a niezniszczalność jest jego Pełnią.
5. Wzbogaćcie się w Bogu Ojcu
 i przyjmijcie Umysł Najwyższego.
 Bądźcie silni i zbawieni Jego Łaską.
6. Ogłaszam bowiem pokój wam, Jego świętym,
 aby nikt z tych, którzy słuchają, nie poległ na wojnie.
7. Aby ci, którzy Go poznali, nie zginęli,
 a ci, którzy Go przyjęli, nie doznali wstydu.

9 Ody Salomona

8. Wieczną koroną jest prawda;
błogosławieni ci, którzy ją wkładają na głowę.
9. Jest to kamień wielkiej wartości.
Albowiem wojny toczyły się z powodu korony.
10. Lecz Sprawiedliwość wzięła ją i dała wam.
11. Włóżcie koronę w prawdziwym przymierzu Pana,
a wszyscy, którzy zwyciężyli, zostaną zapisani w Jego księdze.
12. Bo ich wpis jest waszym zwycięstwem, a ono widzi was przed sobą
i pragnie, abyście byli zbawieni.

Alleluja.

Oda 10. Wyprowadzenie z niewoli

1. Pan pokierował moimi ustami swoim. Słowem
i otworzył moje serce swoim Światłem.
2. I sprawił, by Jego nieśmiertelne życie we mnie mieszkało,
i pozwolił mi głosić owoc Jego pokoju.
3. Aby przyprowadzić tych, którzy pragną przyjść do Niego,
i wyprowadzić tych z niewoli, do wolności.
4. Nabrałem odwagi, stałem się silny i podbiłem świat,
poddany chwale Najwyższego Boga, mego Ojca.
5. I ci rozproszeni zebrali się,
ale nie byłem skalany ich grzechami,
ponieważ wychwalali mnie na wyżynach.
6. I ślady światła zostały umieszczone na ich sercach,
i chodzili moim życiem i zostali zbawieni,
i stali się moim ludem na wieki wieków.

Alleluja.

Oda 11. Wizja Raju – Wody mówiące

1. Moje serce obrzezano
2. i pojawił się w nim kwiat.
Łaska wzrosła w nim
i wydała owoc Panu.
3. Albowiem Najwyższy obrzezał mnie swoim Duchem Świętym,
odsłonił moją wewnętrzną istotę
i nappełnił mnie swoją miłością.
4. A Jego obrzezanie stało się moim zbawieniem
i biegłem drogą prawdy w Jego pokoju.
4. Od początku do kresu, otrzymałem Jego gnozę.
5. I zostałem utwierdzony na stałej skale,
gdzie mnie postawił.
6. I wody mówiące dotknęły ust moich
z bujnego źródła Pana.
7. Piłem i upoiłem się wodą żywą, która nie umiera.
8. A moje upojenie nie było bez gnozy.
Porzuciłem próżność

10 Ody Salomona

9. i zwróciłem się ku Najwyższemu, mojemu Bogu,
i zostałem wzbogacony Jego darem.
 10. I odrzuciłem głupotę, leżącą na ziemi,
zdarłem ją i odrzuciłem ode mnie.
 11. I Pan odnowił mnie szatą swoją,
odzyskał mnie światłością swoją,
 12. i przywołał do życia swoją niezniszczalnością.
Stałem się jak ziemia, która kwitnie
i raduje się swoimi owocami.
 13. A Pan stał się jako słońce na twarzy ziemi.
 14. Moje oczy błyszczały,
a moja twarz pokryła się rosą,
 15. I oddech mój został odświeżony
przyjemną wonią Pana.
 16. I zabrał mnie do swego raju,
gdzie jest bogactwo rozkoszy Pana.
Widziałem drzewa piękne i owocujące,
ich wieniec samorosły.
Ich gałęzie kwitną, a ich owoce lśnią.
Ich korzenie z nieśmiertelnej ziemi,
a rzeka radości je podlewa,
W krainie wiecznego życia.
 17. Upadłem przed Panem dla Jego chwały.
 18. I rzekłem: Błogosławieni Panie, ci zasadzeni w Twoim kraju,
którzy mają miejsce w Twoim raju;
 19. I wzrastają wzrostem Twoich drzew,
i przeszli z ciemności do światła.
 20. Oto Twoi pracownicy są piękni,
spełniają dobre dzieła, przynoszą dobre przemiany,
Od zła do dobroci.
 21. Gorycz drzew przemieniła się w Twojej ziemi,
 22. I wszystko stało się według Twojej woli.
Błogosławieni strażnicy Twoich wód
i wiecznej pamiątki Twoich wiernych sług.
 23. Wielka jest przestrzeń twego raju,
gdzie nie ma nic jałowego,
lecz wszystko owocuje.
 24. Chwała Tobie, Boże,
Twojemu Rajowi wiecznej rozkoszy.
- Alleluja.

Oda 12 – Hymn Słowa

1. Słowo prawdy mnie wypełniło,
abym mógł je wypowiedzieć.
2. Jak strumień wody,
prawda wypłynęła z moich ust,
a wargi moje ogłaszają jej owoce.

11 Ody Salomona

3. I wzrosła we mnie Jego gnoza,
bo usta Pana to Słowo prawdziwe
i brama Jego światła.
4. I Najwyższy dał (Słowo) swoim Eonom,
tłumacze jego piękna,
narratorzy jego chwały,
wyznawcy jego myśli,
głosiciele jego umysłu,
nauczyciele jego dzieł.
5. Albowiem ruch Słowa jest niewyraźalny,
a podobnie jak Jego wypowiedź,
tak też Jego szybkość i Jego przenikliwość,
ponieważ Jego nurt jest nieograniczony.
6. A nigdy nie upada, lecz stoi prosto,
nie można pojąć Jego zejścia ani Jego drogi.
7. Albowiem jak Jego dzieło, tak i nadzieja Jego,
gdyż jest On światłem i świtem myśli.
8. Przez Niego Eony mówiły jeden drugiemu
a ci milczący, nabrali mowy,
9. w której jest przyjaźń i zgoda,
10. przekazali sobie przesłanie Słowa.
11. Natchnieni przez Słowo
poznali ich stwórcę, bo byli w harmonii.
12. Albowiem usta Najwyższego do nich przemówiły,
a Jego wyjaśnienie z Niego płynęło.
13. Bo mieszkaniem Słowa jest człowiek,
a Jego prawdą jest miłość.
14. Błogosławieni, którzy dzięki Niemu wszystko zrozumieli
i poznali Pana w Jego prawdzie.

Alleluja.

Oda 13 Zwierciadło Pana

1. Oto Pan jest naszym zwierciadłem.
Otwórzcie oczy i zobaczcie je w Nim.
2. I poznajcie oblicza wasze,
a chwalcie Jego Ducha.
3. I zetrzyjcie farbę z waszej twarzy,
pokochajcie Jego świętość i nałóżcie ją.
4. Wtedy będziecie bez skazy, z Nim na zawsze.

Alleluja.

Oda 14. Zaufanie Panu

1. Jak oczy syna zwrócone ku ojcu,
tak oczy moje, Panie, zawsze zwrócone są ku Tobie.
2. Ponieważ Ty jesteś
źródłem mleka i mojej rozkoszy.

12 Ody Salomona

3. Nie odwracaj, Panie, miłosierdzia swego ode mnie
i nie wstrzymaj dobroci swojej dla mnie.
 4. Daj mi Panie mój, w każdym momencie swoją prawicę
i bądź mi przewodnikiem aż do końca, zgodnie z Twoją wolą.
 5. Stanę się pięknym przed Tobą, blaskiem Twojej chwały,
a przez Twoje imię będę zbawiony od Złego.
 6. A Twój spoczynek, Panie, niech trwa we mnie,
a także owoce Twojej miłości.
 7. Naucz mnie ody Twojej prawdy,
abym w Tobie owocował.
 8. I otwórz mi harfę Twego Ducha Świętego,
abym każdą nutą chwalił Cię, Panie.
 9. I według obfitości Twego miłosierdzia,
obdarz mnie, i spełnij nasze prośby.
 10. Albowiem Ty wystarczasz na każde nasze potrzeby.
- Alleluja.

Oda 15 Nowe zmysły duchowe

1. Jak Słońce jest radością tych, którzy szukają jego dnia,
tak moją radością jest Pan;
 2. Bo On jest moim słońcem,
a Jego promienie obudziły mnie;
a Jego światło odrzuciło wszelką ciemność
od mego oblicza.
 3. W Nim nabyłem oczy
i ujrzałem Jego święty dzień.
 4. Uszy nabyłem
i usłyszałem Jego prawdę.
 5. Myśl gnozy nabyłem
i rozkoszowałem się w pełni w Nim.
 6. Odrzuciłem drogę błędu, poszedłem ku Niemu
i otrzymałem od Niego obfite zbawienie.
 7. I zgodnie z Jego hojnością dał mi,
i zgodnie z Jego doskonałym pięknem utworzył mnie.
 8. Przez Jego imię przyoblekłem się w niezniszczalność,
a przez Jego łaskę wyzbyłem się zepsucia.
 9. Śmierć została zniszczona przed moim obliczem,
a Szeol został pokonany moim słowem.
 10. I życie wieczne powstało w kraju Pana,
i zostało ogłoszone Jego wiernym,
i zostało dane bez ograniczeń wszystkim, którzy Mu ufają.
- Alleluja.

Oda 16 Nie ma nic poza Panem

1. Jak pracą rolnika jest prowadzenie pługa,
a sternika jest kierowanie łodzią,
2. tak i moim zajęciem są hymny Pana.

Wszelkie prawa zastrzeżone

© Copyright Paul Kieniewicz 2024

13 Ody Salomona

Moje rzemiosło i moja służba są w Jego hymnach,
bo Jego miłość nakarmiła moje serce,
a podsunęła swoje owoce moim wargom.

3. Albowiem moją miłością jest Pan,
Jemu będę śpiewał.
4. Bo jestem wzmocniony w Jego hymnach
i Jemu wierzę.
5. Otworzę moje usta, a Jego Duch przemówi przeze mnie,
o chwale Pana i Jego pięknie,
6. Dzieło rąk Jego i pracę palców Jego;
7. bezmiar Jego miłosierdzia i potęgę Jego słowa.
8. Bo mowa Pana rozpatruje co ukryte
i Jego myśl przeszuka co jest jawne.
9. Bo oko widzi Jego dzieła,
a ucho słyszy Jego myśli.
10. To On uczynił ziemię szeroką
i umieścił wody w morzu.
11. On rozszerzył niebo i utwierdził gwiazdy.
12. I ustalił stworzenie i ustawił je,
i odpoczął od swoich dzieł.
13. A stworzone biegną swoim torem
wykonując swoje dzieła,
nie znając bezczynności.
14. A zastępy są poddane Jego Słowu.
15. Skarbnicą światła jest słońce,
a skarbnicą ciemności jest noc.
16. Bo słońce tworzy jasność dnia,
noc zaś ciemność na obliczu ziemi.
17. Jedno przyjmuje od drugiego i dopełniają piękno Boga.
18. I nie ma nic poza Panem,
ponieważ On był, zanim coś powstało.
19. A eony są przez Jego słowa
i wedle myśli Jego serca.
20. Chwała i cześć Jego imieniu.

Alleluja.

Oda 17. Hymn uwolnienia

1. Ukoronował mnie mój Bóg,
a moja korona była żywa.
2. I zostałem usprawiedliwiony przez mojego Pana,
bo moje zbawienie jest nieśmiertelne.
3. Zostałem uwolniony od próżności
i nie jestem potępiony.
4. Kajdany moje jej ręce obcięły,
przyjąłem twarz i wizerunek nowego człowieka,
chodziłem w Nim i zostałem zbawiony.
5. A myśl prawdy mnie prowadziła,

szedłem za nią i nie błdziłem.

6. I zdumieli się wszyscy, którzy mnie widzieli,
wydawałem się im obcy.
7. A Ten, kto poznał i wywyższył mnie,
jest Najwyższy w całości swojej Pełni,
uwielbił mnie przez swoją dobroć,
i podniósł moją gnozę do wysokości prawdy.
8. Stąd dał mi drogę swoich kroków,
a ja otworzyłem drzwi, które były zamknięte.
9. I złamałem żelazne kraty,
bo moje własne kajdany rozgrzały się
i stopiły przede mną.
10. I nic nie wydawało mi się zamknięte,
ponieważ byłem otwarciem wszystkiego.
11. I poszedłem do wszystkich moich związanych,
by ich uwolnić;
bym nie zostawił nikogo związanego.
12. I hojnie dałem moją gnozę bez zazdrości
i moje pocieszenie moją miłością.
13. I zasiałem moje owoce w sercach,
i przemieniłem je przeze mnie.
14. Otrzymali moje błogosławieństwo i żyli,
zgromadzeni przy mnie zostali zbawieni;
15. Bo byli moimi członkami, a ja byłem ich głową.
16. Chwała Tobie, Głowo nasza, Namaszczony.

Alleluja.

Oda 18. Gnoza i błąd

- 1 Podniosło się moje serce
miłością ku Najwyższemu, przepełniając się,
abym Go chwalił moim imieniem.
- 2 Moje kończyny zostały wzmocnione,
aby nie upadły od Jego mocy.
- 3 Niedomagania mego ciała ustały,
dzięki Panu zgodnie z Jego wolą,
ponieważ jego królestwo jest prawdziwe.
- 4 O Panie, z powodu tych w niedostatku,
nie odwróć swojego słowa ode mnie!
- 5 Ani z powodu ich dzieł,
nie wstrzymaj ode mnie Twojej Pełni!
- 6 Światła nie pokona ciemność,
ani prawda ucieknie przed fałszem.
- 7 Twoja prawica wyznaczy nasze zbawienie ku zwycięstwu,
i z wszystkich miejsc zabierzesz
i schronisz każdego związanego przez zło,
- 8 Jesteś moim Bogiem.; fałsz i śmierć nie są w Twoich ustach,
bo Pełnia jest Twoją wolą.

15 Ody Salomona

9 A próżności nie znasz,
 bo i ona Ciebie nie zna.
10 I błędu nie znasz,
 bo i on ciebie nie zna.
11 A niewiedza pojawiła się jak mgła oceanu, i
 jak smród morza.
12 A próżni ludzie myśleli, że to coś wielkiego,
 i stali się jemu podobni i stali się daremni.
13 Ale ci, którzy poznają, i pojęli,
 że nie byli zanieczyszczeni przez swoje myśli,
14 ponieważ byli w Umyśle Najwyższego.
 I szydzili z tych, którzy chodzili w błędzie,
15 ale także mówili prawdę z oddechu,
 który tchnął w nich Najwyższy.
16 Chwała i majestat Jego imieniu!
Alleluja!

Oda 19. Panna stała się matką

1 Ofiarowano mi kielich mleka,
 i piłem go słodkim smakiem
 dobroci Pana.
2 Synem jest kielich,
 a ten, którego dojonu, jest Ojcem,
 a ta, która doila, jest Duchem Świętym,
3 ponieważ Jego piersi były pełne.
 A jego mleko nie powinno być wylane na próżno,
4 Duch Święty otworzyła jej łono
 i zmieszała mleko z dwóch piersi Ojca.
5 I dała tę mieszaninę światu, chociaż nie wiedzieli,
 a ci, którzy ją przyjęli, to w Pełni prawicy (Boga).
6 Łono młodej kobiety złapało ją,
 a ona poczęła i urodziła.
7 I młoda kobieta stała się matką
 wielkiego współczucia,
 i urodziła syna. I nie czuła bólu,
8 ponieważ (poród) nie był daremny.
9 I nie potrzebowała położnej,
 bo On (Bóg) podtrzymywał jej życie.
10 I porodziła z woli Boga,
 dzięki oświadczeniu,
 i nabyła z Jego obfitego majestatu,
11 kochana w Jego zbawieniu,
 strzeżona przez Jego dobroci,
 i poznana przez Jego wielkości.
Alleluja!

Oda 20 Jestem kapłanem Pana

1 Jestem kapłanem Pana
i Jemu służę jako kapłan,
2 i Jemu składam ofiarę Jego myśli.
3 Albowiem myśl Jego nie jest z tego świata,
ani z ciała,
ani jak myśl tych, którzy służą cieleśnie.
4 Ofiarą Pańską jest sprawiedliwość,
i czystość serca i warg.
5 Poświęć swoje wnętrza bez skazy,
i niech uczucia wasze nie gnębią innych,
ani niech dusza wasza nie gnębi dusz innych.
6 Nie posiadaj cudzoziemca kosztem swojej duszy,
ani staraj się oszukać bliźniego,
ani pozbawiaj go okrycia jego nagości.
7 Lecz odziej się w niezachwianej miłości Pana,
i wejdź w Jego raj
i zrób sobie wieniec z Jego drzewa,
8 i włóż go na głowę, i raduj się,
i oprzyj się w Jego spoczynku.
9 A chwała Jego ciebie wyprzedzi,
i zaczerpniesz Jego dobroć i Jego łaskę,
i w prawdzie rozkwitnie twoje zdrowie,
w chwale Jego świętości.
10 Chwała i cześć imieniu Jego!
Alleluja!

Oda 21 Chrzest

1 Podniosłem moje ramiona wysoko,
ku łasce Pana,
2 bo zrzucił ze mnie moje więzy.
A mój pomocnik podniósł mnie
ku Jego łasce i zbawieniu.
3 Odrzuciłem ciemność,
i odziałem się światłością.
4 A dusza moja nabyła kończyny
wolne od bólu,
choroby i cierpienia.
5 A niezwykle pomocna dla mnie była myśl o Panu
O jego nieskalanej przyjaźni.
6 I zostałem uniesiony w Jego świetle
i przeszedłem przed Jego twarzą.
7 I byłem blisko Niego,
chwaląc Go i dziękując Mu.
8 Serce moje przepełniło się
i znalazło się w moich ustach,
Wszelkie prawa zastrzeżone
© Copyright Paul Kieniewicz 2024

17 Ody Salomona

a na wargach moich zajaśniało światło.
9 A na mojej twarzy wzrosło uradowanie w Panu
w chwaleniu Go.
Alleluja!

Oda 22. Zwycięstwo nad smokiem (Pistis Sophia)

1 Ty, który sprowadziłeś mnie z wysokości,
i wywyższyłeś z otchłani.
2 Ty, który gromadzisz tych w pośrodku,
i jednoczysz ich ze mną
3 Ty, który rozpraszasz
moich nieprzyjaciół i wrogów.
4 Ty, który dałeś mi władzę
nad więzami, abym je rozwiązał.
5 Ty któryś obalił
siedmiogłowego smoka przez moje ręce,
i postawiłeś mnie nad jego korzeniami
abym zniszczył jego potomstwo.
6 Byłeś tam, pomagając mi,
wszędzie Twe imię mnie otaczało.
7 Twoja prawica zniszczyła jad złego,
a Twoja ręka wyrównała drogę dla Twoich wiernych,
8 wybrała ich z grobów,
i oddzieliła od martwych.
9 Wziąłeś kości martwych
i odziałeś ich ciałem.
10 A one były nieruchome,
więc dałeś im energię życia.
11 Niezniszczalna Twoja droga i oblicze Twoje.
Doprowadziłeś eon do zniszczenia,
by wszystko rozwiązano i postawiono na nowo,
12 aby Twoja skała stała się fundamentem wszystkiego.
Na niej zbudowałeś swoje królestwo,
i stało się domostwem dla świętych.
Alleluja!

Oda 23. List od Pana

1. Radość należy świętym.
I któż się nią odzieje, jeśli nie oni sami?
2. Łaska jest dla wybranych.
I któż ją przyjmie,
a nie ci, którzy zaufali jej od początku?
3. Miłość jest dla wybranych.
I któż się nią odzieje,
a nie ci, którzy ją posiadli od początku?

4. Chodźcie w gnozie Pana,
a poznacie szczodrość łaski Pana,
zarówno dla Jego uniesienia,
jak dla udoskonalenia w gnozie Jego.
5. A myśl Jego była jak list,
wola Jego, zstąpiła z nieba.
6. Wysłana jak strzała,
wystrzelona siłą z łuku.
7. I wiele rąk łapało za list,
schwycić go, wziąć i przeczytać.
8. Lecz wymknął się z ich palców,
a bali się go i jego pieczęci.
9. Ponieważ nie mogli poluzować pieczęci,
bo moc pieczęci, była silniejsza od nich.
10. Ci, którzy ujrzeni list, biegli za nim,
zobaczyć, gdzie wylądował,
kto go przeczyta
i kto go usłyszy.
11. Lecz rydwan przyjął go
i list spoczął na nim.
12. A na nim był znak
królestwa i jego panowanie.
13. Wszystko na drodze
rydwan kosił i rozcinał.
14. Tłumy na drodze zgarnął
i zasypał nimi rzeki.
15. I przekroczył i wykorzenił wiele lasów,
i stworzył otwartą drogę.
16. Zwój zszedł do stóp,
bo tam dobiegło koło
i to, co do niej przyszło.
17. List był dekretem.
Ponieważ wszystkie miejsca zebrano.
18. Na czele Głowę widziano,
nawet Syna Prawdy, Ojca Najwyższego.
19. I odziedziczył i posiadał wszystko,
a wtedy ustały podziały.
20. Apostaci chociaż odważni uciekli,
a prześladowców wymazano.
21. I list stał się wielkim tomem,
w całości napisany palcem Bożym.
22. I było na nim imię Ojca,
i Syna, i Ducha Świętego,
aby panował na wieki wieków.

Alleluja.

Oda 24 Rozwiązanie świata

- 1 Gołąb trzepotał nad Namaszczonym,
ponieważ On był jej głową
 - 2 I gruchała psalmy o Nim
i usłyszano jej głos.
 - 3 I bali się mieszkańcy,
a lokatorzy wstrząśnięci.
 - 4 Ptaki porzuciły bicie skrzydeł,
stwory pełzające umarły w norach.
 - 5 A otchłanie otworzyły i zamknęły się,
Szukali Pana jak te, które rodzą.
 - 6 I nie dano Go jako pokarmu,
ponieważ nie należał do nich.
 - 7 Otchłanie zanurzyły się w chrzcie Pana
i zginęły zgodnie z myślą
przez którą zaistniały od dawien dawna.
 - 8 Albowiem od początku podlegały zepsuciu,
a końcem ich zniszczenia było życie.
 - 9 Wszystkie niespełnione zginęły,
bo nie mogły dać hasła,
aby pozostać.
 - 10 I zniszczył Pan podstępny tych, którzy nie mieli prawdy.
 - 11 Bo aroganckim w sercu brakowało mądrości,
 - 12 i dlatego zostali odrzuceni,
bo prawdy w nich nie było.
 - 13 Ponieważ Pan pokazał swoją drogę
i rozprzestrzenił swoją łaskę.
 - 14 A ci, którzy ją pojęli,
znają jego świętość.
- Alleluja!

Oda 25 Wyzwolenie. (Pistis Sophia)

1. Zostałem wyzwolony z moich więzów
i uciekłem do Ciebie, mój Boże.
2. Ponieważ Ty byłeś prawicą mego zbawienia
i moim pomocnikiem.
3. Powstrzymałeś tych, którzy powstają przeciwko mnie,
i dalej ich nie widziano.
4. Ponieważ Twoje oblicze było ze mną,
które zbawiło mnie przez Twoją łaskę.
5. Byłem wzgardzony i odrzucony w oczach wielu,
w ich oczach stałem się jak ołów.
6. I nabrałem od Ciebie siły i pomocy.
7. Lampę postawiłeś mi po prawej, jak i po lewej stronie,
aby nie było we mnie nic, co nie jest światłem.
8. Ubrano mnie osłoną Twego Ducha,

i zdjąłem z siebie moje szaty ze skóry.

9. Ponieważ Twoja prawica mnie wywyższyła
i zabrałeś ode mnie chorobę.

10. I stałem się potężny w Twojej prawdzie
i święty w Twojej sprawiedliwości.

11. Wszyscy moi przeciwnicy bali się mnie,
i stałem się Pański przez imię Pana.

12. I usprawiedliwiony Jego dobrocią,
a Jego spoczynek jest na wieki wieków.

Alleluja.

Oda 26 Przemawiać ustami Najwyższego

1 Podnoszę hymn Panu,
bo jestem Jego.

2 Wypowiem Jego odę świętą,
bo moje serce jest z Nim.

3 Jego lira gra w moich rękach,
a ody Jego spoczynku nie ustaną.

4 Będę Go wzywał z całego serca;
Pochwalę i wywyższę Go wszystkimi kończynami.

5 Bo od wschodu do zachodu, Jego jest hymn,

6 i od południa aż do północy, Jego jest dziękczynienie,

7 Od stóp szczytów do ich końca, Jego jest Pełnia.

8 Któż ułoży ody do Pana? Kto zdoła je zaśpiewać?

9 Kto za życia zdoła nauczyć swoją duszę,
aby dusza była zbawiona?

10 Albo, kto mógłby spocząć w Najwyższym,
aby Jego ustami przemawiał?

11 Kto mógłby wyjaśnić odę Pana
Aby ten, który wyjaśnia, byłby zbawiony
i stałby się tym, co jest wyjaśniane?

12 Wystarczy bowiem poznać i spocząć,
bo w spoczynku psalmiści pozostają,

13 jako rzeka, z obfitego źródła,
płynie na pomoc
tym, którzy jej szukają.

Alleluja!

Oda 27 Krzyż

1 Wyciągnąłem ręce moje,
czcząc świętego mego Pana,

2 Bo rozłożenie moich rąk
jest Jego znakiem,

3 a moje rozciągnięcie prosto
jest drzewem (mostem).

Alleluja!

Oda 28 Duch niezniszczalny

- 1 Jak skrzydła gołębic nad pisklętami,
i jak dzioby piskląt ku ich dziobom,
tak są skrzydła ducha nad sercem moim.
- 2 Serce moje raduje się, skacze z radości,
jak dziecko, skacząc w łonie matki.
- 3 Zaufałem, dlatego też spocząłem,
bo Ten, któremu zaufałem, jest mi wierny.
- 4 Obficie mnie pobłogosławił,
a moja głowa spoczywa na Nim.
I ostrze nie oddzieli mnie od Niego ani miecz,
- 5 ponieważ przygotowałem się,
zanim nadeszło zniszczenie,
złożony na Jego na Jego trwałym łonie
- 6 a życie nieśmiertelne objęło mnie i ucałowało.
- 7 Z którego pochodzi duch we mnie
co nie umiera, bo jest życiem.
- 8 Ci, którzy mnie widzieli, byli zdumieni,
bo byłem prześladowany.
- 9 I myśleli, że zostałem pochłonięty,
bo wyglądałem jako jeden z zagubionych.
- 10 A ich opresja
była moim zbawieniem;
- 11 Byłem dla nich odrazą,
bo we mnie nie ma zazdrości,
- 12 Ponieważ byłem dobry dla wszystkich
byłem znienawidzony.
- 13 I otoczyli mnie jak wściekłe psy,
które bez rozumu atakują swoich panów.
- 14 Bo ich myślenie jest zepsute
a ich umysł zboczony.
- 15 Ale nosiłem wody w mej prawicy,
i ich gorycz zniosłem mą słodyczą.
- 16 I nie zginąłem,
bo nie byłem ich bratem,
ani nie znali mojego pochodzenia.
- 17 I szukali mojej śmierci,
bezszykownie,
bo byłem starszy od ich pamięci.
I na próżno rzucali o mnie losy.
- 18 A moi prześladowcy
starali się bezskutecznie wymazać pamięć Tego,
który ich wyprzedził.

19 Bo myśl Najwyższego jest nieuprzedzona,
a serce Jego przewyższa wszelką mądrość.
Alleluja!

Oda 29. Hymn przebudzonego

1 Pan jest moją nadzieją,
Nie będę się Go wstydził.
2 Albowiem chwałą swoją stworzył mnie,
i łaską obdarował mnie
3 i swoją miłością
wskrzesił mnie,
i swą majestatycznością wywyższył mnie.
4 I sprawił, abym wystąpił z głębin Szeolu,
i z ust śmierci wyrwał mnie.
5 I położyłem nisko moich wrogów,
i usprawiedliwił mnie przez swoją łaskę,
6 bo zaufałem w Namaszczonego Pana.
I poznałem, że jest On Panem,
7 i pokazał swój znak,
i prowadził mnie swoim światłem,
8 i dał mi łaskę swojej mocy,
abym pokonał podstępny lud
i poniżył tyranię potężnych,
9 prowadził wojnę przez Jego słowo,
i odniósł zwycięstwo Jego mocą.
10 I zrzucił Pan nieprzyjaciela mego swoim słowem,
aż stał się jako plewa, porywana wiatrem.
11 I oddałem chwałę Najwyższemu,
bo wywyższył sługę swego,
nawet syna swojej służebnicy.
Alleluja!

Oda 30. Żywe źródło

1 Czerpcie wodę dla siebie
z żywego źródła Pana,
bo zostało dla was otwarte.
2 I przyjdźcie wszyscy, spragnieni,
pijcie i odpocznijcie przy źródle Pana,
3 ponieważ woda jest piękna i jasna
i daje spoczynek duszy.
4 Bo o wiele słodsza niż miód jest woda,
a plastra pszczoł
nie porówna się z nią,
5 ponieważ wychodzi z ust Pana,
i z serca Pana jest jego imię.

23 Ody Salomona

6 I przyszło, bezgraniczne i niewidoczne,
i dopóki Go nie objawiono,
nie wiedzieli o Nim.

7 Błogosławieni, którzy z Niego pili
i znaleźli w Nim spoczynek.

Alleluja!

Oda 31 Błąd pokonany przez zbawienie

1 Głębinę rozplynęły się przed Panem,
a ciemność zniszczono Jego objawieniem.

2 Błąd zabłądził i zginął skutkiem Jego,
a Pogarda nie znalazła drogi
by dalej kroczyć,
bo zanurzyła ją prawda Pana.

3 Otworzył usta i przemówił
miłość i radość,
i nowy hymn pochwalny
Jego imieniu.

4 I podniósł swój głos ku Najwyższemu,
i przedstawił mu dzieci,
które były Jego.

5 A On był sprawiedliwym,
ponieważ tak obdarzył Go Jego święty Ojciec.

6 Wyjdźcie, wy zgnębieni,
i przyjmijcie radość,

7 i odzyskajcie siebie przez Jego łaskę
i bierzcie dla siebie życie nieśmiertelne.

8 Potępili mnie, gdy wstałem,
Ja, który nie byłem potępiony.

9 I podzielili moje dobra,
choć nic im się nie należało.

10 Lecz ja wytrwałem, milczący, spokojny,
nieporuszony przez nich.

11 Stałem niewzruszony jako twarda skała,
bita przez fale morskie, jednak przetrwa.

12 I zniosłem ich gorycz pokornie,
bym wybawił mój lud i odziedziczył go,

13 i abym nie unieważnił obietnic danych patriarchom,
którym obiecałem zbawienie dla ich potomstwa.

Alleluja!

Oda 32 Słowo Prawdy

1 Błogosławieni mają radość w swych sercach
i światło Tego, który mieszka w nich.

2 i Słowo Prawdy, która z siebie pochodzi.

3 Albowiem Ona stała się silna

mocą Najwyższego,
 jest niewzruszona na wieki wieków.
Alleluja!

Oda 33 Doskonała Dziewica

1 I Łaska szybko, odrzucając Zniszczenie
 zstąpiła do niego, aby go pokonać,
2 i on zniszczył zagładą przed nim
 aby dzieło zniekrztałcono.
3 I stanął na wyniosłym szczycie i wysłał swój głos
 od jednego krańca ziemi do drugiego.
4 I do siebie przyciągnął wszystkich jemu posłuszni,
 a nie wyglądał jako Zły.
5 Ale doskonała dziewczyna wstała,
 głosząc, wzywając i rozkazując,
6 „O wy, synowie ludzkości odwróćcie się,
 a wy, ich córki, przyjdźcie,
7 i porzućcie drogi Zniszczenia,
 i zbliżcie się do mnie;
8 a wejdę w was,
 wyprowadzę was z zagłady
 i uczynię was mądrymi w drogach prawdy.
9 Nie zostaniecie zepsuci ani nie zginiecie.
10 Słuchajcie mnie i bądźcie zbawieni!
 Albowiem wam głoszę łaskę Boga,
11 i przeze mnie będziecie odkupieni i błogosławieni.
 Jestem waszym sędzią,
12 a ci, którzy mnie przyjmą,
 nie będą gnębieni,
 ale odzyskają niezniszczalność w nowym wieku.
13 Moi wybrani chodzą ze mną
 i ujawnię moje drogi tym, którzy mnie szukają,
 i sprawię, aby zaufali mojemu imieniu.
Alleluja!

Oda 34 Serce niepodzielone

1. Nie ma trudnej drogi tam,
 gdzie serce jest proste,
 ani ciosu gdzie myśli są prawe,
2. Ani burzy w głębi oświeconej myśli.
3. Gdzie piękny jest otoczony z każdej strony
 nie ma w nim nic podzielonego.
4. Wzorem tego, co poniżej, jest to, co powyżej.
5. Albowiem Wszystko jest z góry, a na dole nicość,

oprócz złudzenia tych bez gnozy.

13. Łaska została objawiona dla twego zbawienia.

Uwierz, a będziesz żył, zbawiony.

Alleluja.

Oda 35 Wznoszenie się duszy

1 Łagodny deszcz Pana pokrył mnie spokojem
i zesłał obłok pokoju nad moją głowę,

2 który bezustannie mnie strzegł
i stał mi się zbawieniem.

3 Wszystkie rzeczy zadrżały
poruszone strachem,
a z nich wybuchnął dym i sąd.

4 Byłem spokojny we wspólnocie Pana
była ona więcej niż schronienie,
więcej niż fundament.

5 I jako dziecko przy matce mnie noszono,
a dano mi mleko, rosę Pana.

6 I dojrzałem dzięki Jego darowi
i spocząłem w Jego Pełni.

7 I rozłożyłem ręce we wznoszeniu mojej duszy
i wzniosłem się ku Najwyższemu,
i zostałem przeniesiony w Jego Obecność.

Alleluja!

Oda 36 Wizja Namaszczonego

1. Duch Pana spoczęła na mnie,
a uniosła mnie ku niebu;

2. I postawiła mnie na nogach
w wysokim miejscu Pana,
przed Jego Pełnią i chwałą,
póki dalej wychwalałem Go,
pisząc Jego Ody.

3. Duch przyprowadziła mnie przed oblicze Pana,
a chociaż byłem Synem Człowieczym,
nazwano mnie Świecącym, Synem Bożym;

4. ponieważ byłem chwalebny wśród chwalebnych
i wielki pośród wielkich.

5. Albowiem według wielkości Najwyższego,
tak mnie stworzyła;
i według Jego odnowy
On odnowił mnie.

6. I namaścił mnie swoją doskonałością;
i stałem się jednym z tych, blisko Niego.

7. I otworzyły się moje usta jako obłok rosy,
a moje serce wytrysnęło

- potok sprawiedliwości.
8. A podeszedłem w pokoju
i zostałem ustalony w
planie zbawienia.

Alleluja.

Oda 37. Zbawiony

- 1 Wyciągnąłem ramiona do Pana
i ku Najwyższemu podniosłem mój głos,
2 i przemówiłem ustami mego serca,
a usłyszał mnie, gdy mój głos do Niego dotarł.
3 Jego słowo mnie doszło,
które obdarzyło mnie owocami mej pracy,
4 i spoczynkiem w łasce Pana.
Alleluja!

Oda 38 Droga Prawdy

- 1 Wszedłem w światło Prawdy jak do rydwanu.
A Prawda prowadziła mnie i niosła
2 abym przekroczył przepaście i doliny
i ocaliła mnie od urwisk i fal.
3 I stała się dla mnie przystanią zbawienia,
i umieściła mnie na drabinie nieśmiertelnego życia.
4 I towarzyszyła mi,
dała mi spoczynek,
i nie pozwoliła mi błdzić,
ponieważ ona jest Prawdą.
5 I nie byłem w niebezpieczeństwie,
bo szedłem z nią.
I nie zabłądziłem, bo byłem jej posłuszny.
6 Albowiem Błąd uciekł przed nią
i nie spotkał jej.
7 Lecz Prawda szła równą ścieżką,
i wszystko, czego nie wiedziałem, mi pokazała,
8 nawet wszystkie trucizny błędu
i plagi, uważane za słodycz śmierci.
9 I ujrzałem niszczyciela, Zniszczenie,
póki oblubienicę, która przynosi zniszczenie, przystrojono,
i oblubieńca, który niszczy, a jest zniszczony.
10 I zapytałem Prawdę: Kim oni są?
A ona rzekła: „Ci są Zwodziciel i Błąd,
11 i naśladują umiłowanego i Jego oblubienicę,
prowadzą świat na manowce i go niszczą.
12 I zapraszają wielu na ucztę weselną
i dają im pić wino ich upojenia.
13 Aby wymietli ich wiedzę i myśli

27 Ody Salomona

i stali się bezrozumnymi.
14 A potem ich porzucają.
Chodzą szalejący niszcząc.
Nie ma w nich serca;
bo nawet go nie szukają.”
15 Ale stałem się mądry,
nie wpadłem w ręce zwodzicieli.
Ucieszyłem się,
bo Prawda poszła ze mną.
16 I wtedy zostałem ustalony,
i odkupiony,
a moje fundamenty położyła ręka Pana,
bo On mnie zasadził.
17 Albowiem ustalił korzeń
podlał, utwierdził i pobłogosławił,
a Jego owoce są na wieki.
18 Przeniknął głęboko, urósł w górę i rozprzestrzenił się,
stał się pełny i wielki.
19 I Pan został uwielbiony
za Jego sadzenie i Jego uprawę,
20 za Jego opiekę i za błogosławieństwo Jego ust,
za piękne sadzenie Jego prawicy,
21 i za obecność Jego sadzenia,
i za poznanie Jego umysłu.
Alleluja!

Oda 39 Chodzenie po wodzie

1 Szalejące rzeki są potęgą Pana,
zmiatają tych, którzy Nim gardzą,
2 płaczą ich kroki, i zmiatają ich przejścia,
3 porywają ich ciała i niszczą ich dusze,
4 gwałtowniejsze od błyskawic i szybsze.
5 Ale kto przekracza je w wierze, nie zatrwoży się,
6 a ci, bez skazy przechodząc je, nie będą wstrząśnięci
7. Ponieważ znakiem na wodach jest Pan,
a znak jest drogą tych,
którzy przechodzą w imię Pana.
8 Ubierzcie się w imię Najwyższego i poznajcie Go;
wtedy przejdziecie bezpiecznie,
bo rzeki będą wam posłuszne.
9 Pan przerzucił most przez rzekę swoim Słowem,
przeszedł ją pieszo,
10 a Jego ślady pozostały na wodach i nie zniknęły,
ale były trwałe, jak deski mostu.
11 Z każdej strony fale podniosły się,
ale ślady naszego Namaszczonego mistrza pozostały,

12 niezmyte i niewymazane.

13 Droga została wyznaczona tym, którzy idą za Nim,
ci, którzy chodzą w Jego wierze i czczą Jego imię.
Alleluja.

Oda 40 Wieczne Życie

1 Jak miód kapie z plastra pszczoł,
a mleko płynie od kobiety, która kocha swoje dzieci,
tak i nadzieja moja w Tobie, Boże mój.
2 Jak źródło wytryska swe wody,
tak serce moje wysławia Pana,
a usta moje wydają pieśń pochwalną dla Niego.
3 Mój język jest słodki w Jego pieśniach,
a moje kończyny tuczone Jego odami,
4 Twarz moja raduje się w uniesieniu Jego,
a duch mój raduje się miłością Jego,
a moja dusza świeci w Nim.
5 Trwoga mu zaufa,
i zbawienie ustali się w Nim.
6 Bo zysk odkupienia to wieczne życie,
a ci, którzy je otrzymali,
są niezniszczalni.
Alleluja!

Oda 41 Ojciec prawdy mnie zapamiętał

1 Chwalmy Pana, wszyscy Jego dzieci
i przyjmijmy Prawdę Jego wiary.
2 a Jego dzieci będą Mu znane.
Więc śpiewajmy w Jego miłości!
3 Radujemy się w Panu przez Jego łaskę,
i życie dzięki Jego Namaszczonego.
4 Albowiem wielki dzień nam zajaśniał,
a wspaniały Ten, który nam dał ze swojej chwały.
5 Pogódźmy się w imię Pana
i uczcijmy Go w Jego dobroci.
6 I niech nasze twarze lśnią w Jego świetle
i nasze serca rozważają Jego miłość nocą i dniem.
7 Radujmy się w radości Pana!
8 Zdumieją się wszyscy, którzy mnie ujrzą,
bo jestem z innego ludu.
9 Bo Ojciec Prawdy mnie zapamiętał,
Ten, który mnie zdobył od początku.
10 Jego bogactwo mnie poczęło,
i myśl serca Jego,

11 i Słowo jest z nami na naszej drodze,
 Zbawca, który ożywia i nie odrzuca naszych dusz.
12 Człowiek, poniżony i potem wywyższony przez własną sprawiedliwość,
13 Syn Najwyższego pojawił się w Pełni swego Ojca,
14 Światło zaświtało od Słowa, co było w nim od początku.
15 Namaszczony, jednym z Prawdą
 poznany od założenia świata,
16 aby dusze obdarzyć życiem wiecznym, przez prawdę Swojego imienia.
 Oto nowy hymn dla Pana od tych,
 którzy Go kochają!
Alleluja!

Oda 42 Śmierć mnie zwymiotowała

1 Wyciągnąłem ręce i zbliżyłem się do mego Pana,
 bo rozłożenie rąk jest Jego znakiem,
2 a moje rozciągnięcie na drzewie jest mostem,
 zawieszonym nad Jego równą drogą.
3 I stałem się niepotrzebny nawet dla tych, którzy poznali,
 tak że musiałem odejść od tych,
 którzy nie trzymali się blisko mnie.
4 i pozostanę z tymi, którzy mnie miłują.
5. Wszyscy moi prześladowcy zginęli,
 A ci, którzy mnie głosili, szukali mnie,
 ponieważ żyję.
6 Stanałem tam razem z nimi,
 i przemówię ich ustami,
7 bo odrzucili tych, którzy ich prześladowają,
 i nałożyłem na nich jarzmo mojej miłości.
8 Jak ramię oblubieńca na oblubienicy,
 tak moje jarzmo na tych, którzy mnie znają.
9 Jak namiot małżeński w domu małżonków,
 taka jest moja miłość do tych,
 którzy są mi wierni.
10 Nie byłem odrzucony, chociaż tak wydawało się,
 i nie zginąłem, chociaż tak wyglądało.
11 Szeol mnie widział, stał się nieszczęśliwy,
 a Śmierć mnie zwymiotowała i wielu razem ze mną.
12 Dla Śmierci byłem octem i goryczą
 i zstąpiłem do najniższej głębokości.
13 A jego głowę i nogi pozwolił osłabić,
 bo nie mógł znieść mojej obecności.
14 I stworzyłem wspólnotę żywych wśród umarłych,
 i przemawiałem im żywymi wargami,
 aby moja wypowiedź nie była próżna.
15 A ci umarli pobiegli do mnie,
 zawołali i rzekli,
 Synu Boży, zlituj się nad nami!

30 Ody Salomona

- 16 Potraktuj nas według swojej dobroci,
i wyprowadź nas z więzów ciemności,
17 Otwórz nam bramę, abyśmy przez nią mogli wyjść do Ciebie,
bo widzimy, że nasza śmierć Cię nie dotknęła.
18 Obyśmy z Tobą zostali zbawieni,
bo Ty jesteś naszym Zbawicielem.
19 I usłyszałem ich głos
i ustaliłem ich wierność w moim sercu,
20 i umieściłem moje imię na ich głowie,
ponieważ są wolnymi dziećmi,
i są moimi.
Alleluja!